

שיחות. עובדות. סיפורים
והנהגות מעניינת דיומא
יוצא-לאור ע"י
ועד תלמודי התמימים העולמי

ב"ה
תשרי
תשנ"ט

גליון ו'
ה תשרי

ליזבאוויטש

שב ליזבאוויטש

פעולת בעלת היארציט

- בזכות מסירות נפשה של בעלת היארציט
השתמרו חדושי התורה של בעלה -

בעלת היארציט דיום זה, אמי מורתי הרבנית ע"ה, זכתה בדבר נפלא שלמעשי ועבודתי יש תוצאות ביחס לכל העולם כולו - שהודות לה לומדים בני ישראל בכל תפוצות הגולה עד היום הזה דברי חסידות, פנימיות התורה. שבהם (ובקשר להם) מתבארים גם ענינים דנגלה דתורה, דהיינו החידושי תורה של אאמו"ר שבאו לידי גילוי ב"דיו על הניר" בזכות בעלת היארציט.

וכידוע עד כמה השתדלה והתאמצה כדי שיהיו לו דיו ונייר כו'. ונוסף על זה ועיקר - שסייעה בכך שיהי' לו את המצב-רוח המתאים, ללא כל טרדות ובלבולים כדי שיוכל לפעול ולחדש חידושי תורה כפי שחידש בפועל, על ידי כך שכאשר נשלח לגלות, עזבה גם היא את הדירה שבה גרה כמה עשרות שנים והלכה אחריו בגולה כדי להיות בעזרתו במקום הגלות ולסייע לו להמשיך בעבודתו

למרות הגלות הקשה לפינה נדחת. . מתוך מחסור בכל הצרכים והעדר הכסף לקניית כל דבר נוסף, כך שלא הי' להם דיו ולא נייר, ובעלת היארציט היתה צריכה לטרוח בעצמה ללקט עשבים לעשות מהם דיו ולקבץ פיסות נייר וכיוצא בזה. . ומזה נדפסו הספרים "לקוטי לוי יצחק" ו"תורת לוי יצחק" על תורה נביאים וכתובים ועל מאמרי רז"ל וכו'.

. . ויהי רצון שבמשך הזמן יקויים היעוד "ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים", ועאכ"ו חידושי תורה, ובפרט - חדושי תורה שנכתבו "מן המיצר", מיצר אמיתי גדול ביותר בגשמיות, ונוסף על זה (כמדובר כמה פעמים) - חדושי תורה שיש בהם הן נגלה והן פנימיות התורה, ובה גופא - פנימיות התורה באופן המוכן ל"פיוצו מעינותיך חוצה", כפי שרואים בהדרושים שנדפסו ממה שגרשם בגליונות הספרים שהגיעו לידינו ומזה אפשר לשער אודות הנמצא בשאר הכתבי יד שעדיין לא באו לידינו.

קדוש ונורא שמו

ו' תשרי תש"נ

בתפילות ו' תשרי שחל בשבת נהג הרבי לומר בעת הוצאת ספר התורה "קדוש ונורא שמו"

אחר הכתבים גם במדינה ההיא ולמצוא אותם, ועוד והוא העיקר - קירוב זיירו זמן החידושים בפנימיות התורה שלאחרי הגאולה האמיתית והשלימה. ואז, על אחת כמה וכמה שנזכה לגילוי חידושים אלה שכבר נכתבו אלא שנמצאים במקום לא ידוע אבל בודאי שהם קיימים.

מוצאי ו' תשרי תש"נ

ומכיון שבדברי תורה ישנה גם המעלה ד"המקיים את התורה מעוני" בגשמיות, ו"מן המיצר קראתי י-ה" בגשמיות - ששייך במיוחד לפנימיות התורה. . . בודאי סוף-סוף יתגלו שאר הכתבים ונזכה לריבוי נוסף של ענינים דפנימיות התורה, ועצם ההחלטה על דבר לימוד ענינים חדשים אלו ממחרת את בוא הזמן שיוכלו לחפש

באיזור מוקם בתוך מחנה צבאי ששכן בסמיכות. ממחנה זה ביקשו למסור לה שמישהו מניו-יורק מחפשה ועושה מאמצים בכדי לדבר עמה.

סוכם על זמן בו תבוא הרבנית למחנה, היה זה יומיים לאחר שמחת תורה ה'תש"ז. אז דיברה עם הרבי לראשונה, בשיחה שארכה כרבע שעה, לאחר 18 שנים בהן לא היה ביניהם קשר של דיבור!

נאים המונחים בה. הוא החל לשאול שאלות שונות על כלים אלו, מנין הם, למי הם מיועדים וכיו"ב.

הרבנית נבהלה קמעא משאלותיו של הפקיד והחוותה באצבעה על הרבי. הרבי הביט בפקיד במבט חד וחריף והפקיד עצר במיידית את הבדיקה ואיפשר להם להמשיך.

בשנת תש"ז, כאשר שהתה הרבנית במחנה פוקינג, הטלפון היחיד שהיה

מחותנת'ער קומט אן" [מחותנתו של הרבי הגיעה]. הרב דזייקאבסאהן הודיע כי חפצו הוא שבחורים יצטרפו אליו לקבל את פניה בנמל בו עגה הספינה (נראה היה שהוראה זו הגיעה מלמעלה). מספר בחורים נסעו יחד עמו, ואף משלחת של נשי חב"ד התייצבו לקבל את פני הרבנית ובנה הרבי.

בשעה שיצאו הרבי והרבנית, כאשר עברו בעמדת המכס, פתח הפקיד את מזודתה של הרבנית והבחין בכלים

שביבי מלכות

שני סיפורים מיוחדים שבין הרבי לאמו הרבנית

סיון תש"ז. סדר הלימוד בישיבה שב 770 בעיצומו.

רחש חלף בזאל. הרב ישראל דזייקאבסאהן נכנס והכריז: "דעם רבלינס"

ישועות ונחמות

יום שישי ה' תשרי

בסיום תפילת שחרית לא הודיע הגבאי על זמן תפילת מנחה ומזה נודע שהרבי יסע גם היום לאוהל זו הפעם השלישית בשבוע זה.

הערב וא"ו תשרי יום ההילולא של אם המלכות הרבנית הצדקנית מרת חנה נ"ע. כבר משעות הצהריים היו השורות הקרובות למזרח מלאות עד אפס מקום ולאט לאט הלך בית הכנסת והתמלא. בימת הרבי שליט"א, מימין העמוד, היתה מלאה וצפופה ע"י זקני החסידים ונכבדי האורחים ומכל העברים נתפסה כל פינה אפשרית. כל אחד רוצה לשמוע את תפילתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א הלילה לפני העמוד ומשתדל לתפוס מקום טוב לקבלת שבת.

ליל שבת קודש, ו' תשרי

בשעה שבע וחצי לערך נכנס הרבי שליט"א לבית הכנסת שבאותה שעה היה מלא, כמובן, עד אפס מקום, גם עד צדו המערבי. הקהל העצום ניגן "שובה", והרבי שליט"א עודד את הניגון בידו הק'. משהגיע לעמוד הש"ץ פתח את הסידור בקבלת שבת, והחל מיד בתפילה כשאומר בקול את ההתחלה "לכו נרננה" בנעימה המיוחדת של שבת, כשהכל משתדלים להאזין ככל יכלתם וגם להביט ולנסות ללמוד הנהגה בהלכות והליכות.

כ"ק אדמו"ר שליט"א התפלל בקול שקט למדי, כך שחוש מהזקנים שעמדו על בימת כ"ק אדמו"ר שליט"א והתמימים שעמדו משמאל לארון הקודש היה לרוב הקהל די קשה לשמוע את קולו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א, בנוסף לכך שפעולת המאזורים הפריעה גם-כן להקשיב. בדרך כלל הרבי שליט"א הגביה קולו הק' גם בתחלת כל קטע וגם בסיומו.

ה'נוסח' היה קצת שונה מה'נוסח' הרגיל של כ"ק אדמו"ר שליט"א בתפלות שבת והיה די דומה לניגון של שחרית בימות החול, וכן ב"לכה דודי" היה הניגון

יומן שבת קודש וא"ו תשרי תשנ"ב

בה עלה הרבי לפני העמוד בתפילות השבת קודש כבקביעות שנה זו

כנ"ל. בכמה קטעים המתין לסיים בקול עד שכל הציבור סיים ונהיה שקט. לאחר שאמר את הקדיש בתרא המתין בשעת אמירת הקדיש של שאר האבלים (ל"ע), כשתוך כדי הסתובב לכמה רגעים לעבר הקהל במבע פנים רציני, ומיד הסתובב בחזרה לעמוד הש"ץ והקשיב להכרזות הגבאי. משיים הגבאי, נטל כ"ק אדמו"ר שליט"א את סידורו הק' ויצא מביהמ"ד כשמעודד בידו הק' את שירת ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל.

יום שבת קודש

כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לשחרית, היה בידו מלבד הסידור גם חומש ותהילים כבכל שב"ק וכשהגיע לעמוד הניח את החומש ותהילים על שלחן קטן שהוכן מראש ליד ה'עמוד' של הש"ץ. לפני קריאת התורה אמר **"קדוש ונורא שמו"**. קריאת התורה התקיימה לא באמצע ביהכנס"ס אלא על הבימה הקטנה קרוב יותר למזרח כבימות החול. הרבי שליט"א עמד כל משך הקריה"ת למרות שכיסאו הוכן ליד העמוד. קרוב ממש לסיום העליה של שביעי, נטל הרבי שליט"א את הסידור וניגש ישר לבימה לאמירת חצי קדיש. החתן הת' יצחק גולדשמיד שעלה לשביעי זז מיד לאחוריו, אך הרבי שליט"א הביט אליו כמה פעמים עד שהלה חזר למקומו בצד הבימה.

בחזרת הש"ץ של מוסף לפני שאמר "זכרנו לחיים" אמר: "מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים" והמשיך "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכו'". וכן בקטע הבא, לפני שאמר "מי כמוך" אמר בלחש "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכו'" והמשיך "מי כמוך אב הרחמן", והיינו שבכל קטע אמר את שתי הפסקאות. בקדושת כתר במוסף כאשר חזר הרבי שליט"א על "שמע ישראל... הוא אלוקינו", סימן בידו הק' שישירו (כי כולם היו בשקט כדי לשמוע את הרבי שר), אבל כאשר סימנו לנגן את הניגון היה אפשר לשמוע בבידור את המילים האחרונות. בסוף "שים שלום" כשאמר ובספר חיים אמר: "וגזרות

טובות ישועות ונחמות נזכר ונכתב לפניך אני ואנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום."

ההתוועדות

בשעה 1:40 כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות ו' תשרי, לפני שיחת הק' הראשונה שרו, כרגיל לאחרונה, "זאל שוין זיין די גאולה", והתחלת השיחה היתה כהמשך לשיר זה כשהרבי שליט"א פותח ואומר כי עניין זה, הגאולה, קשור במיוחד בראש השנה כמפורש בהפטרה - "וירם קרן משיחו" וזה היה הנושא העיקרי בהמשך השיחה. לאחר השיחה הראשונה ניגנו 'שובה' והרבי עודד את השירה בפרט בקטע של "ראה אל עבדך פעלך" שעודד עם שתי ידי הק', וכן בתנועה הידועה בלי המילים סימן לחזור שוב ושוב.

בשיחה הבאה היו דברים נפלאים על הציפיה לגאולה והרבי שליט"א סיים בתפילה שתיכף ומיד יבנה בית המקדש שירד בנוי ומשוכלל מהשמים ("מלמעלה למטה") והשערים שטובעו בארץ יתגלו ויעלו ("מלמטה למעלה") וכל זה יהיה "לעיני כל ישראל".

בסוף שיחה זו הרבה הרבי שליט"א לעודד את השירה וכן הורה להש"ץ לשיר "יה"ר...שיבנה". אחרי חלוקת המשקה התחיל את ניגון הקפות לאביו ז"ל. התוועדות זו נמשכה כשעתיים וכאמור היו ביטויים נפלאים על כך שהגאולה היא קרובה ומוחשית, דברים על מעלתם וסגולתן של ימי התשובה ועל סגולת השנה.

מיד עם סיום ההתוועדות החלה התכונה לקראת תפילת מנחה. הרבי שליט"א עבר לפני התיבה על גבי בימת ההתוועדיות (במקום בו הוא מתפלל ערבית במוצאי המועדים) והפעם, גם אם לא הכל היו יכולים לשמוע, הרי מובן שהעובדה שהרבי ניצב על הבימה איפשרה לכולם לראות וזה היה מחזה מיוחד, "מלכות דיק".

מפני ריבוי הקהל התקיימה תפילת ערבית של מוצאי שבת בבית הכנסת הגדול למטה, ברוב עם.

אם המלכות

כשנה וחצי לאחר פטירת אבי כ"ק אדמו"ר, הרב לוי יצחק, עזבה הרבנית את עיר גלותו באלמא אטא והגיעה לעיר הבירה מוסקבה, ולאחר תקופה הצטרפה לקבוצת החסידים שהבריחו את הגבול לפולין.

לאחר יציאתה את רוסיה המשיכה ונדדה עד שהגיעה לפריז. באותה עת החל כ"ק אדמו"ר להתעסק במאמצים רבים על מנת לשיג אשרת כניסה לארצות הברית עבור אמו הרבנית.

בשנת תש"ז נסע הרבי לצרפת על מנת לקבל את פני הרבנית ולפקח על סידור הניירות הדרושים לנסיעה. ביום כ"ח סיון תש"ז הגיע הרבנית בלויית בנה לחוף מבטחים.

לפנינו צילום אגרת ששלח כ"ק אדמו"ר לרב בנימין גורודצקי עם הוראות והדרכות כיצד להתעסק בהשגת האישורים עבור אמו.

בתחילת האגרת כותב הרבי:

בטח הגיעו במועדו הטלגרמע שלי בבקשתי ליתן לה ככל הנצרך לה בלי צמצום, ובודאי אין צורך בבקשתי אלא להעדפה, ועלי לסלק מה שיעלה, בצירוף ת"ח על הטרחה וההשתדלות.

